

Teuvo Pohjolainen
29.4.2014

Lausunto Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle Hallituksen esityksestä eduskunnalle ampumaratalaiksi sekä laeiksi ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 20/2014 vp)

Eduskunnan perustuslakivaliokunnan pyytämänä lausuntona otsikossa mainitusta asiasta esitän kunnioittavasti seuraavan.

1 Yleistä

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi ampumaratalaki. Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi ampuma-aselakia, henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettua lakia, järjestyslakia ja rikoslakia. Samalla kumottaisiin ampumaratoja koskevat vanhat, Venäjän vallan aikaiset säädökset..

Esityksen tavoitteena on edistää turvallista ampumaharrastusta sääntelemällä ja nykyaikaistamalla ampumaratojen perustamista ja ylläpitoa. Ampuma-aselain muutosehdotuksilla pyritään edistämään aseturvallisuutta muuttamalla ja täsmentämällä ampuma-aseiden säilyttämistä koskevia ampuma-aselain säännöksiä, muuttamalla asealan elinkeinoa koskevia säännöksiä, sekä täsmentämällä ilma-aseiden ja kaasusumuttimien sääntelyä. Samalla lääkäriin ilmoitusvelvollisuutta koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi voimassa olevan lain aikana saatujen kokemusten perusteella.

Ampumaradan ylläpitoa koskevan sääntelyn uudistamista voidaan pitää tarpeellisenä voimassa olevien vuoden 1915 säännösten puutteellisuuden vuoksi. Myös ampuma-aselainsäädännön tarkistuksiin liittyy painava yhteiskunnallinen tarve sekä tarve edistää PeL 7 §:ssä säännellyn turvallisuuden perusoikeuden toteutumista. Esityksiä on kuitenkin perusteltua arvioida suhteessa perustuslain asettamiin määräyksiin. Merkityksellisiä ovat ainakin perustuslain 10 §:n yksityiselämän suoja, samassa pykälässä turvattu kotirauha sekä perustuslain 18 §:ssä turvattu elinkeinovapaus.

Lähtökohtaisesti voidaan sanoa, ettei oikeus hankkia ampuma-asetta tai hallussapitää sellaista ole perusoikeus, eikä sitä voida johtaa muistakaan perusoikeuksista. Päinvastoin ihmisten turvallisuus, joka on perusoikeutena turvattu PeL 7.1 §:n mukaan, edellyttää, että julkisen vallan on PeL 21 §:n mukaisesti säänneltävä ampuma-aseiden hankintaa ja niiden käyttöä.

Ampumaratoja koskeva voimassa oleva sääntely on pahasti vanhentunutta. Kaupallista ampumaratatoimintaa säännellään osittain ampuma-ase-laissa. Ampuma-aselaki on säädetty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 35/1997 vp). Valiokunta on arvioinut myös myöhemmin lakiin tehtyjä muutosehdotuksia, viimeksi laajemmin vuonna 2010 (PeVL 18/2010 vp). Nyt ehdotettujen muutosten arviointiin on siten olemassa verraten vakiintunut tulkintalinja.

2 Ampumaratalain suhde perusoikeusjärjestelmään

Ehdotettua ampumaratalakia on tarkoitus soveltaa ampumaratojen perustamiseen ja ylläpitämiseen. Ehdotuksen mukaan ampumaratojen perustaminen ja ylläpito olisi luvanvaraista lukuun ottamatta vähäisiä ampumaratoja (joilla on tarkoitettu ammuttavaksi enintään 10 000 laukausta vuodessa). Viimeksi mainittujen perustaminen ja ylläpito olisi ilmoituksenvaraista. Jos ampumarataluvan hakijana tai ilmoituksen tekijänä on luonnollinen henkilö, tämän tulisi ehdotuksen mukaan olla henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva.

a) luvan- ja ilmoituksenvaraisuus

PeL 18 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan elinkeinolla. Perustuslakivaliokunta on pitänyt elinkeinovapautta perustuslain mukaisena

pääsääntönä, mutta katsonut elinkeinotoiminnan luvanvaraisuuden olevan mahdollista poikkeuksellisesti. Luvanvaraisuudesta on säädettävä lailla, jonka on täytettävä perusoikeutta rajoittavalta lailta vaadittavat yleiset edellytykset. Laissa säädettävien elinkeinovapauden rajoitusten tulee olla täsmällisiä ja tarkkarajaisia, minkä lisäksi rajoittamisen laajuuden ja edellytysten tulee ilmetä laista. Sääntelyn sisällön osalta valiokunta on pitänyt tärkeänä, että säännökset luvan edellytyksistä ja pysyvyydestä antavat riittävän ennustettavuuden viranomaistoiminnasta. Tältä kannalta merkitystä on muun muassa sillä, missä määrin viranomaisen toimivaltuudet määräytyvät sidotun harkinnan tai tarkoituksenmukaisuusharkinnan mukaisesti (ks. esim. PeVL 19/2002 vp , s. 2/I, PeVL 66/2002 vp , s. 2/I, PeVL 67/2002 vp , s. 2/I, PeVL 16/2003 vp , s. 2/I ja PeVL 33/2005 vp , s. 2, PeVL 8/2006 vp , s. 3/I). Lisäksi viranomaisen toimivallan liittämistä toimilupaan ehtoja tulee perustua riittävän täsmällisiin lain säännöksiin (PeVL 19/2002 vp , s. 2/I, PeVL 67/2002 vp , s. 2/I).

Ehdotettuun ampumaratalakiin sisältyvä luvan- ja ilmoituksenvaraisuus liittyy siltä osin perusoikeussääntelyyn, kun kysymyksessä on elinkeinotoiminta eli kaupallinen ampumaratatoiminta. Tällainen toiminta on myös voimassaolevan ampuma-asetlain mukaan luvanvaraista, eikä perustuslakivaliokunta ole pitänyt sitä PeL 18.1 §:ssä säädetyin elinkeinovapauden kannalta ongelmallisena. Kysymyksessä on toiminta, johon liittyy radan käyttäjien ja rata-alueella ja sen lähistöllä olevien sivullisten turvallisuutta koskevia riskejä. Luvanvaraisuudelle on siten painava yhteiskunnallinen tarve.

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan ampumaratojen perustamisen ja ylläpidon lupaharkinta on tarkoituksenmukaisuusharkintaa. Esillä olevan ehdotuksen mukaan (1. lakiehdotuksen 5 §) lupaharkinta olisi jatkossa laillisuusharkintaa. Tämä on sopusoinnussa sen kanssa, ettei elinkeinovapauden rajoittamiseen liity mahdollisuutta mielivallan käyttämiseen (ks. myös PeVL 35/1997 vp). Ehdotettujen siirtymäsäännösten mukaan (17 §) uuden lain voimaan tullessa voimassa olevat luvat ampumaradan pitämiseen jäävät lupaehtoiseen voimaan.

Perustuslakivaliokunta on elinkeinotoiminnan sääntelyn yhteydessä vakiintuneesti pitänyt luvan peruuttamista yksilön oikeusasemaan puuttavana viranomaistoimena vaikutuksiltaan jyrkempänä kuin haetun luvan epäämistä (esim. PeVL 31/2006 vp). Sen vuoksi valiokunta on katsonut sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta välttämättömäksi sitoa luvan peruuttamismahdollisuus vakaviin tai olennaisiin rikkomuksiin tai laiminlyönteihin sekä siihen, että luvanhaltijalle mahdollisesti annetut huomautukset tai varoitukset eivät ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen (PeVL 16/2003 vp , s. 2/II, PeVL 44/2004 vp , s. 2-3, PeVL 48/2005 vp , s. 2/I, PeVL 8/2006 vp , s.

3/II). Ehdotetut säännökset (7 §) ovat tämän seikka huomioon ottaen riittävän täsmälliset ja tarkkarajaiset.

En pidä ampumaratalakiehdotukseen sisältyvää lupa- ja ilmoitusmenettelyä ongelmallisena PeL 18.1 §:n turvaavan elinkeinovapauden kannalta.

b) soveltuvuusarviointi

Ampumarataluvan hakijalta tai haltijalta sekä ampumaratailmoituksen tekijältä, luvanhakijana olevan yhteisön tai säätiön hallintoelimiin kuuluvilta henkilöiltä ja toimitusjohtajalta muiden juridisten henkilöiden vastuunalaisilta yhtiömiehiltä sekä ratavastaavalta edellytetään, että nämä ovat henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopivia. Sääntely, joka sivuaa PeL 10.1 §:ssä säädettyä yksityiselämän suojaa, on muodoltaan väljää, eikä lakiehdotuksesta suoraan käy ilmi, kuka soveltuvuusarvioinnin tekee. Ilmeisesti tarkoituksena on, että lupaviranomainen (Poliisihallitus) tekee tämän arvioinnin osana lupaharkintaa. Lakiehdotuksen perusteluissa (s. 32) todetaan, että henkilökohtaisten ominaisuuksien arviointiin vaikuttaisivat muun muassa merkit hakijan kohtuuttoman runsaasta päihteiden käytöstä, hakijan elämäntapa ja asenne, hakijan kykyä toiminnan harjoittamiseen vähentävät vammat ja sairaudet, liiketoimintakiellot sekä työturvallisuuteen ja työsuojeluun liittyvät laiminlyönnit. Perustelujen mukaan tämä luettelo ei ole tyhjentävä, vaan lupaviranomaisen olisi suoritettava harkinta aina tapauskohtaisesti.

Perusteluissa viitataan siihen, että vastaavasta soveltuvuusarviointista on syntynyt arviointikäytäntöä runsaasti ampuma-aselain sekä yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain soveltamisen yhteydessä. Näissä säädöksissä sopivuuden arviointi on säännelty samaan tapaan kuin nyt ehdotetussa laissa ja arvioinnin tarkoitustakin voidaan pitää samantyyppisenä. Perustuslakivaliokunta on näiden lakien säätämisen yhteydessä katsonut tällaisen sääntelyn olevan perustuslain kannalta ongelmatonta (ks. esim. PeVL 28/2001 vp)

Hallituksen esityksen perusteluissa viitataan siihen, että myös henkilön vammaisuus tai sairaus voi tulla kyseeseen esteenä elinkeinon tai ammatin harjoittamiselle. Ehdotuksia on tältä osin arvioitava perustuslain 6 §:n 2 momentin syrjintäkiellon kannalta (ks. PeVL 60/2010 vp). Sen mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan muun muassa terveydentilan tai vammaisuuden perusteella. Syrjintäkiellon ei ole katsottu kieltävän kaikenlaista erontekoa ihmisten välillä, vaikka erottelu perustuisi säännöksessä nimenomaan mainittuun syyhyyn. Olennaista on, voidaanko

henkilöön liittyvään syyhyn perustuva erottelu perustella perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävällä tavalla. Perustelulle asetettavat vaatimukset ovat erityisesti säännöksessä lueteltujen kiellettyjen erotteluperusteiden kohdalla kuitenkin korkeat (ks. esim. PeVL 1/2006 vp ja PeVL 38/2006 vp).

Valiokunta on hyväksyttävän perusteen arvioinnin lisäksi kiinnittänyt huomiota myös valitun keinon oikeasuhtaisuuteen (PeVL 38/2006 vp). On myös huomattava, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 26 artiklassa tunnustetaan vammaisten henkilöiden oikeus päästä osallisiksi toimenpiteistä, joilla edistetään heidän yhteiskunnallista ja ammatillista sopeutumistaan. Nämä seikat on otettava huomioon soveltuvuusarviointia tehtäessä.

Katson, että ehdotetut säännökset sopivuuden arvioinnista ovat ongelmattomia perustuslain perusoikeussäätelyn näkökulmasta, jos edellä esitetyt näkökohdat arvioinnin tekemisessä otetaan asianmukaisesti huomioon.

3 Ampuma-aselain muutosehdotukset

Hallituksen esitykseen sisältyvät ampuma-aselain muutosehdotukset merkitsevät pääasiassa voimassa olevan lain täsmennyksiä, osittain aseteknologian kehittymisestä ja osittain voimassa olevan lain soveltamiskäytännöstä saaduista kokemuksista johtuen.

Olenneisimmat muutokset perusoikeusnäkökulmasta ovat tehokkaiden ilma-aseiden sisällyttäminen ampuma-aselain lupamenettelyn piiriin, ampuma-aseiden säilytystä koskevien säännösten täsmeneminen ja osittainen tiukentaminen sekä lääkärin ilmoitusvelvollisuutta koskevan säännöksen tarkistaminen.

a) Tehokkaiden ilma-aseiden luvanvaraistaminen

Hallituksen esityksen mukaan tehokkaat ilma-aseet sisällytettäisiin ampuma-aselain soveltamisalaan. Tämä tarkoittaisi niiden kaupan, kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvan valmistamisen, korjaamisen, muuntamisen sekä hankkimisen ja hallussapidon luvanvaraisuutta.

Ehdotettu sääntely koskisi ainoastaan sellaisia ilma-aseita, jotka vastaavat teholtaan varsinaisia ampuma-aseita. Varsinaisten ampuma-aseiden luvanvaraisuus on ollut perustuslakivaliokunnan tutkit-

tavana ampuma-aselain säätämisen yhteydessä (PeVL 35/1997 vp). Tuolloin valiokunta lausui mm. seuraavaa:

Esityksen perusoikeustarkastelussa on merkitystä perustuslain elinkeinovapaussäännöksillä. Ampuma-aseisiin liittyvän väkivallan ja tapaturman uhkan takia huomioon on otettava myös perustuslain säännökset jokaisen oikeudesta elämään sekä henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja turvallisuuteen.

Perustuslaissa turvatus omaisuuden suojan osalta valiokunta viittasi yleisesti lausuntoon 15/1996 vp. Valiokunta katsoi siinä, että ehdotetun kaltaisten sääntelyjen taustalla vaikuttavat sellaiset tärkeät ja vahvat yhteiskunnalliset intressit, jotka huomioon ottaen omaisuuden perustuslainsuojan ei ole katsottu asettavan yleisiä esteitä esimerkiksi luvanvaraistamiselle.

Perustuslain mukaan jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan elinkeinolla. Perustuslakivaliokunta katsoi lausunnossa 15/1996 vp, että perustuslain mukainen pääsääntö on elinkeinovapaus ja että poikkeuksellisesti luvanvaraisuuskin on mahdollinen, mutta siitä on aina säädettävä lailla (ks. myös PeVL 40 ja 47/1996 vp). Laissa säädettävien perusoikeusrajoitusten on oltava täsmällisiä ja tarkkarajaisia ja rajoitusten olennaisen sisällön kuten rajoittamisen laajuuden ja edellytysten tulee ilmetä laista.

Sääntelyn sisällössä valiokunta piti perustuslain kannalta tärkeänä, että säännökset luvan edellytyksistä ja pysyvyydestä antavat riittävän ennustettavuuden viranomaistoimista. Tässä suhteessa on merkitystä muun muassa sillä, missä määrin viranomaisten toimivaltuudet määräytyvät niin sanotun sidotun harkinnan tai tarkoituksenmukaisuusharkinnan mukaisesti.

Luvanvaraisuudesta seuraavia elinkeinovapauden rajoituksia puoltavat tärkeät ja vahvat yhteiskunnalliset intressit, joiden huomioon ottamiseksi rajoituksia voi myös pitää välttämättöminä. Ehdotetuissa säännöksissä on niin ikään otettu huomioon ne vaatimukset, joita edellä mainitussa valiokunnan lausunnossa asetettiin lakitasoiselle sääntelylle. Lakiehdotuksen perusteluissa todetaan, että kysymyksessä ovat vapaaharkintaiseen viranomaispäätökseen perustuvat luvanvaraiset elinkeinot. Valiokunnan mielestä elinkeinoluvan myöntämisen tulee pääsääntöisesti perustua laillisuus- eikä tarkoituksenmukaisuusharkintaan. Tässä tapauksessa voidaan kuitenkin katsoa niin vahvojen yhteiskunnallisten intressien puoltavan asealan valvomista, että lupien myöntämiseen voi jäädä harkintaa.

Sille, että teholtaan varsinaisia ampuma-aseita vastaavat ilma-aseet sisällytetään ampuma-aselain soveltamisalaan, on perustuslain elämää ja henkilökohtaista turvallisuutta koskevaan oikeuteen ja tärkeään yhteiskunnalliseen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen liittyvä painava syy.

Katson, että tehokkaiden ilma-aseiden luvanvaraistaminen sisällyttämällä ne ampuma-aselain ja sen lupamenettelyn soveltamisalaan on perustuslain kannalta ongelmaton.

b) Ampuma-aseiden säilytystä koskevien säännösten muutos

Ampuma-aseiden säilytystä koskevia säännöksiä ehdotetaan täsmennettäväksi ja tiukennettavaksi siten, että ampuma-asetta tulisi jatkossa säilyttää aina lukittuna tai lukitussa paikassa tai siten, että ase tai sen osa on lukittuna tai lukitussa paikassa ja muu osa sellaisessa paikassa, että se ei ole helposti anastettavissa tai otettavissa käyttöön. Enää ei siis riittäisi, että aseensa osa säilytetään erillään, mutta ei lukittuna tai lukitussa paikassa. Tiukennuksella pyritään estämään aseensa joutuminen esimerkiksi asunnossa olevan lapsen käsiin.

Lisäksi yli viiden ampuma-aseensa säilyttäminen olisi sallittua vain murtoturvallisessa turvakaapissa tai poliisin erikseen hyväksymässä säilytystilassa. Tällä pyritään ehkäisemään aseensa päätyminen sellaisten henkilöiden käsiin, jotka eivät saisi ampuma-aseensa hallussapitoon oikeuttavaa lupaa.

Molempien tiukennettavien säännösten voidaan katsoa edistävän PeL 7.1 §:ssä turvattua oikeutta elämään ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen.

Perustuslakivaliokunta ei ole aikaisemmin pitänyt ampuma-aseiden säilyttämiselle asetettuja vaatimuksia ongelmallisina omaisuuden suojan (PeL 15.1 §) tai muunkaan perusoikeuden kannalta, ei liioin siihen liittyvää rajoitettua tarkastusoikeutta, jota ei nyt ehdoteta muutettavaksi (esim. PeVL 18/2010 vp).

Aseensa säilyttämistä koskevien säännösten tiukennusta - ei myöskään murtoturvallisen turvakaapin vaatimusta - ei voida pitää sellaisena poikkeuksellisen omaisuuden puuttuvana lainsäädäntönä, joka olisi ongelmallista lakiehdotuksen säätämisyjärjestyksen kannalta.

c) Terveystilaan perustuva ilmoitus ja yksityiselämän suoja

Hallituksen esityksessä ehdotetaan täsmennettäväksi lääkärille kuuluvaa velvollisuutta ja oikeutta ja muulle terveydenhuollon ammattihenkilölle kuuluvaa oikeutta perustellusta syystä tehdä poliisille ilmoitus henkilöstä, joka saattaa olla sopimaton pitämään hallussaan ampuma-asetta, aseensa osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia (2. lakiehdotuksen 114 §). Voimassa olevan lain mukaan lääkärillä on velvollisuus salassapitosäännösten estämättä tehdä poliisille ilmoitus henkilöstä, jonka hän potilastietojen ja henkilön tapaamisen perusteella katsoo perustellusta syystä olevan ter-

veydentilansa tai käyttäytymisensä perusteella sopimaton pitämään hallussaan asetta, sen osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia.

Säännös oli perustuslakivaliokunnan arvioitavana ampuma-aselain muutoksen yhteydessä vuonna 2010 (PeVL 18/2010 vp). Tuolloin hallituksen esitykseen sisältynyttä lakiehdotusta täsmennettiin valiokunnan lausunnon perusteella edellä mainittuun muotoon.

Nyt säännöksiä esitetään täsmennettäväksi siten, että lääkärin ilmoitusvelvollisuus koskisi vain henkilöä, joka on todettu mielentilatutkimuksessa, vaarallisuusarviossa tai muussa oikeuspsykiatriassa tutkimuksessa itselleen tai toiselle vaaralliseksi tai henkilöä, joka on itsemurhayrityksen vuoksi otettu tahdostaan riippumattomaan psykiatriseen hoitoon ja lääkäri tämän hoidon aikana tehdyn arvion perusteella katsoo hänen olevan sopimaton pitämään hallussaan edellä mainittuja esineitä.

Esitetty muutos täsmentää edelleen lääkärin ilmoitusvelvollisuutta ja osittain supistaa sitä. Tällaisena muutos on linjassa valiokunnan lausunnon 18/2010 vp kanssa. Pidän ehdotettuja muutoksia säätämisyjärjestyksen kannalta ongelmattomina.

4 Henkilötietojen käsittely poliisitoimessa

Lakia henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa ehdotetaan muutettavaksi siltä osin, kuin kysymyksessä on terveydenhuoltohenkilöstön poliisille tekemän ilmoituksen käsittely poliisin tietojärjestelmässä. Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti katsonut, että terveydentilaa koskevien tietojen saantioikeus on ongelmaton siltä osin kuin tietojensaantioikeus on säännöksessä rajattu asian ratkaisemista varten välttämättömiin tietoihin. Muilta osin tietojensaantioikeus kohdistuu tehtävien toimeenpanossa tarpeellisiin tietoihin. Perustuslakivaliokunta on pitänyt tällaisessa hyvin väljässä ja ulottuvuudeltaan laajassa sääntely-yhteydessä erityisen tärkeänä, että tietojensaantioikeutta ei erikseen sanonnallisesti venytetä ja että tietojensaantioikeus rajataan koskemaan ainoastaan välttämättömiä tietoja.

Ks. PeVL 19/2008 vp: ”Tutkintalautakunnalla on saman pykälän 2 momentin nojalla oikeus salassapitosäännösten estämättä saada välttämättömiä tietoja tekijän terveydentilasta ja henkilökohtaisista oloista tapahtumiin liittyvien psykososiaalisten tekijöiden sekä tiedotusvälineiden, internetin ja tietokonepelien mahdollisten vaikutusten selvittämiseksi. Tätä tiedonsaantioikeutta rajoittaa lakiehdotuksen 2 §:n 3 momentin säännös, jonka mukaan tekijään liittyviä seikkoja selvitetään vain siinä laajuudessa

kuin se on välttämätöntä vastaavankaltaisten väkivaltaisten tekojen ennalta ehkäisemiseksi tarvittavan tiedon hankkimiseksi.

Ehdotus on merkityksellinen perustuslain 10 §:n 1 momentissa turvatus yksityiselämän suojan kannalta. Henkilötietojen suojasta säädetään momentin toisen virkkeen mukaan tarkemmin lailla. Perustuslain sääntely antaa mahdollisuuden tavallisella lailla rajoittaa jonkin verran yksityiselämän suojaa ja toteuttaa rajoituksia henkilötietojen suojaan, jos laissa otetaan asianmukaisesti huomioon ne vaatimukset, joita perusoikeuksien rajoittamiseen yleisesti liittyy (PeVL 23/2006 vp , s. 2/II).

Perustuslakivaliokunta on viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista koskevaa sääntelyä perustuslain 10 §:n 1 momentissa säädetyn yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta arvioidessaan kiinnittänyt huomiota muun muassa siihen, mihin ja ketä koskeviin tietoihin tiedonsaantioikeus ulottuu ja miten tiedonsaantioikeus sidotaan tietojen välttämättömyyteen (PeVL 23/2006 vp , s. 3/I). Viranomaisen tietojensaantioikeus ja tietojenluovuttamismahdollisuus ovat valiokunnan mukaan voineet liittyä jonkin tarkoituksen kannalta "tarpeellisiin tietoihin", jos tarkoitettujen tietosisällöt on pyritty luettelemaan laissa tyhjentävästi. Jos taas tietosisältöjä ei ole samalla tavoin luetteloitu, sääntelyyn on pitänyt sisällyttää vaatimus "tietojen välttämättömyydestä" jonkin tarkoituksen kannalta (PeVL 14/2002 vp , s. 2/II)."

Ehdotetut muutokset täsmentävät poliisille toimitettujen terveystietojen tallentamista ja käyttöä. Merkityksellistä on, että ampuma-aseilmoitusten tietoja saa tallettaa hallintoasiain tietojärjestelmään siten, että tieto ilmenee vain henkilöä koskevaa aselupatietoa käsiteltäessä ja se, että ampuma-aseilmoituksen tietoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin aselupatiedon käsittelyyn. Tietojen säilytysaika on ehdotettu kolmen vuoden mittaiseksi. Tietojen luovuttamismahdollisuudella puolustusvoimille, Tullille, rajavartiolaitokselle ja vankeinhoitoviranomaiselle näiden palveluksessa olevan ampuma-aseen kantamiseen virka-, työ- tai palvelustehtävässään oikeutetun henkilön ampuma-aseen kantamista koskevan sopivuuden arvioimista varten on pidettävä perusteltuna.

Pidän kokonaisuudessaan ehdotettuja muutoksia henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettuun lakiin säätämisyjärjestyksen kannalta ongelmattomina.